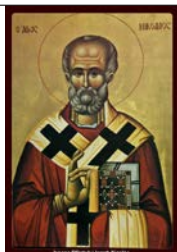

Sf. Nicolae,
simbolul
dărniceii,
dreptății și
compasiunii

2

Caii
schimbă
destine

6

Berceni
„Tradiții vii”

7

Dem I. Dobrescu,
copilul din Jilava
care a schimbat
Bucureștiul

10

condeie Ilfovene

Nr. 99 | decembrie 2025 | Publicație de cultură

**Uniți de 107 ani!
Și nu vom înceta să rămânem la fel**

(pagina 5)

Managementul cultural în alb și negru

(pagina 3)

(pagina 9)

**Fortul 13 Jilava,
proiect deschis către viitor,
dar fidel memoriei locului**

Atelier dedicat tradițiilor de Sf. Andrei în Parcul Mogoșoaia

George V. GRIGORE

Pentru a conserva tradiția „Grăușorului de Sfântul Andrei”, Centrul Cultural Mogoșoaia, împreună cu Consiliul Județean Ilfov prin Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov au organizat pe 30 noiembrie, în Parcul Mogoșoaia, un eveniment pentru copii.

Sf. Nicolae, simbolul dărniceiei, dreptății și compasiunii

În fiecare an, ziua de 6 decembrie, dedicată Sfântului Nicolae, deschide seria sărbătorilor de iarnă și aduce cu ea o profundă încărcătură spirituală, pe lângă mirosul de portocale și ghetete curate la ușă. Dincolo de imaginea populară a „Moșului” care aduce daruri copiilor, Sfântul Nicolae este una dintre cele mai importante figuri ale creștinismului, fiind un simbol al dărniceiei, dreptății și compasiunii. Sfântul Nicolae s-a născut în secolul al III-lea, în Patara, o localitate din Asia Mică, pe teritoriul actual al Turciei. Provenind dintr-o familie înstărită, el a ales să își împartă averea celor săraci după moartea părinților săi. A devenit episcop al orașului Myra și s-a remarcat prin ajutorul oferit celor nevoiași, prin apărarea celor nedreptățiți și prin credința sa puternică. Legenda spune că, pentru a salva trei fete sărace, el a aruncat pe furiș, noaptea, pungi cu bănuți pe fereastra casei lor, gest care l-a transformat în simbolul generozității și al darurilor făcute din inimă. În timpul persecuțiilor împotriva creștinilor, ordonate de împăratul Dioclețian, Sfântul Nicolae a fost întemnițat și supus la chinuri. Cu toate acestea, el nu a renunțat la credința sa. Mai târziu, a participat la Sinodul I Ecumenic de la Niceea, unde a luptat din răputeri pentru a apăra credința

Tradiția simbolizează belșugul și prosperitatea pentru anul următor, iar grâul care încolțește va fi verde și des, un semn bun pentru recolta viitoare. Cu mic cu mare, fiecare copil participant a primit ghiveci, pământ și grâu, dar și etichete colorate cu care să își „semneze opera”. În timp ce răsădeau grâul, copiii au descoperit și povești vechi și legende referitoare la sărbătoarea Sf. Andrei. ■

ortodoxă. Viața sa a fost marcată de suferință, dar și de hotărâre și curaj. În cultura populară românească, Sfântul Nicolae este considerat protectorul copiilor, al marinarilor, al comercianților și al celor nevoiași. Tradiția spune că, în noaptea de 5 spre 6 decembrie, Moș Nicolae trece pe la casele copiilor cuminți și le lasă daruri în ghetete. Cei neascultători primesc, simbolic, o nuielușă, care amintește de nevoia de a fi mai buni, mai ascultători și mai responsabili. O altă tradiție interesantă spune că Sfântul Nicolae aduce prima zăpadă adevărată a iernii. Dacă în dimineața zilei de 6 decembrie pământul este acoperit de omăt, se spune că Moșul și-a scuturat barba. De asemenea, în unele zone din țară, nuielușa primită de copii este pusă într-un vas cu apă, iar dacă aceasta înmugurește până la Anul Nou, se crede că anul care vine va fi unul norocos. Semnificația acestei zile nu se rezumă însă la cadouri. Sfântul Nicolae este, înainte de toate, un exemplu de bunătate, generozitate și credință. El ne învață că adevărata dăruire nu se face pentru laudă, ci din iubire față de semenii. Este o zi care ne invită la introspecție, la fapte bune și la apropiere de cei dragi. Astfel, Sfântul Nicolae rămâne un simbol viu al speranței și al bunătății, o punte între tradițiile străvechi și bucuria copilăriei noastre. ■

Sursă bibliografică: „St. Nicholas”, Encyclopaedia Britannica

Alexia-Maria JUNCU

Toamna în privirea ta

Nicoleta TUDOR

Sunt atâtea frunze în copaci
Ce vor năpădi pământu-n toamnă,
Tu privești îngândurat și taci,
Simt privirea ta cum mă îndeamnă
Să-mi iau viața-n brațe, s-o țin bine
Și s-o prețuiesc cu-adevărat,
Să păstrez doar clipele senine,
Să păstrez doar ce m-a bucurat.
Se agită vântul într-un ram,
Și aruncă frunze pe alee,

Îmi șoptește cu speranță că mai am
Zi de zi o tainică scânteie.
Și pășim pe covorul de frunze,
Sub pașii noștri foșnesc amintiri,
În ochii tăi licăresc mai ascunse
Povești de dor, de vis și de iubiri.
Soarele cade blând, pe înserat,
În aur topind tot ce-i pe-afară,
Mi-e sufletul de toamnă legănat,
Dar lângă tine-i primăvară.

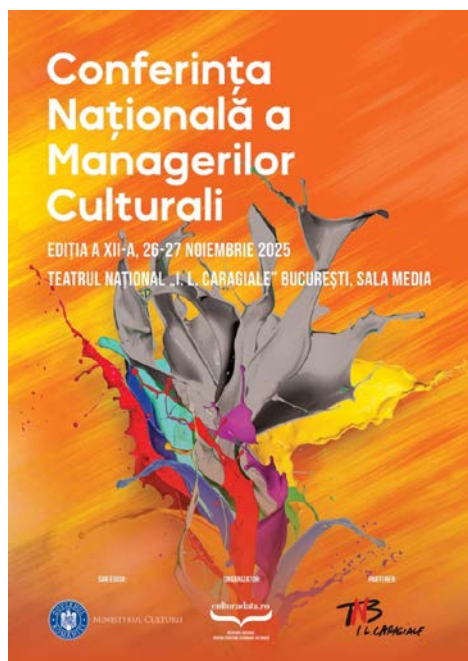

Azi e ultima zi din an

Elena OTILIA

E straniu
Ca fiecare an să aibă o ultimă zi
În care trebuie să numeri ceva...
O ultimă zi dintre două răsărituri,
Ca o graniță pentru care nu-ți trebuie
pașaport
O ultimă zi în care îți faci bilanțul
Cât ai băut, cât ai mâncat, cât ai cheltuit,
cât te-ai îngurășat?
În loc să numeri cât ai iubit, cât ai dăruit,
cât te-ai rugat?
Cât ai alinat, cât ai mângâiat, cât ai
vindecat?
Să numeri astea,
Căci o ultimă zi dintr-un an

Nu este un sfârșit, ci un nou start.
Este șansa ta ca de mâine
Să iubești, să ierți, să te ierți,
Să uiți ce e rău, să-ți amintești ce e bine
Să ai curaj să spui și să faci ceea ce-ți
dorești
Să-ți urmezi visul
Să lupți pentru pasiunile tale
Să-ți lași timp ție
Să te bucuri de libertate, de pace
Și de sănătate
Să știi că ești,
iar că asta nu-i decât o șansă
Să fii ceea ce ai visat!
La mulți ani!

Institutul Național pentru Cercetare și Formare Culturală (INCFC) a organizat în zilele de 26 și 27 noiembrie 2025, la Teatrul Național „I. L. Caragiale” din București, a XII-a ediție a Conferinței Naționale a Managerilor Culturali (CNMC). Tema din acest an – „Managementul cultural în alb și negru” – a propus o analiză a stării actuale a sectorului cultural, în care nevoia de reformă devine subiect central. Din partea Centrului Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov a participat inspectorul de specialitate George Grigore.

Într-un context economic și social marcat de multiple schimbări, CNMC deschide un dialog între decidenți și practicieni despre rolul real al managerului cultural – între constrângerile unui sistem fragmentat și potențialul de transformare pe care îl aduce o viziune profesionalistă, modernă și participativă. Prin prezentări, dezbateri și un atelier de formare profesională,

Managementul cultural în alb și negru

A XII-a Conferință a managerilor culturali

George V. GRIGORE

Conferința și-a propus să transforme dialogul despre reforma culturală într-un exercițiu practic de gândire strategică, bazat pe date, experiență și colaborare. Din 2014, CNMC reprezintă cea mai importantă platformă națională de consultare, dialog și schimburi de bune practici pentru manageri din instituțiile publice de cultură, specialiști în management și antreprenoriat cultural, reprezentanți ai mediului academic și ai autorităților centrale și locale.

Prima sesiune a CNMC a adus în prim-plan una dintre cele mai urgente teme pentru domeniul cultural românesc: nevoia de reformă structurală și legislativă. Invitații – manageri culturali, cercetători și reprezentanți ai autorităților – au discutat despre mecanismele prin care cultura poate fi regândită ca sistem coerent, cu principii clare, structuri funcționale și instrumente moderne de finanțare și evaluare. Sesiunea a propus, totodată, o perspectivă echilibrată asupra conceptului de reformă: Unde se termină necesitatea și unde începe capriciul? Cum poate fi păstrat echilibrul între schimbare și stabilitate, între responsabilitate publică și autonomie instituțională? Au luat cuvântul András István Demeter, ministrul Culturii, George Gima, vicepreședinte al Comisiei pentru cultură din Camera Deputaților, conf. univ. dr. Carmen Croitoru - director general INCFC, prof. univ. dr. Alexandru Boureanu - director general al Teatrului Național „Marin Sorescu” din Craiova.

În acest context a fost lansat și „Barometrul de Consum Cultural 2024. Dinamicile tipurilor de consum cultural și rolul educației culturale”.

A doua parte a evenimentului a fost dezbătută tema „Managementul cultural față în față cu reforma”. Au avut prezentări Adrian Majuru - director general al Muzeului Municipiului București, Cristina Uruc - manager interimar Artexim, Oana Zaharia - manager interimar al Institutului Național al Patrimoniului. Dezbaterile au fost moderată de conf. univ. dr. Carmen Croitoru - director general INCFC și prof. univ. dr. Alexandru Boureanu - director

general al Teatrului Național „Marin Sorescu” din Craiova.

Dezbaterile „Managementul cultural față în față cu reforma” a abordat experiențe directe ale managerilor culturali care se confruntă cu realitățile și provocările schimbării. Discuția a explorat modul în care procesele de reformă influențează activitatea cotidiană a instituțiilor culturale - de la planificare și finanțare, la relația cu echipele, partenerii și publicul. Reforma nu este doar un demers legislativ, ci și un proces de adaptare profesională, care cere viziune, flexibilitate și capacitatea de a transforma constrângerile în oportunități. Dezbaterile au reunit voci diverse într-un dialog deschis sub forma unui apel la acțiune pentru managerii culturali care își asumă rolul de arhitecți ai transformării sistemului cultural. În a doua zi a Conferinței a avut atelierul de formare profesională cu tema „Segmentarea publicului în managementul cultural”. Formatori au fost: dr. Raluca Rădoi - director general adjunct INCFC și CDA dr. Cristian Avram - director general adjunct la Opera Națională Română Cluj Napoca. Prin aceste prezentări, dezbateri și un atelier de formare profesională, ediția din acest an a CNMC și-a propus să transforme dialogul despre reforma culturală într-un exercițiu practic de gândire strategică, bazat pe date, experiență și colaborare. A fost o întâlnire colegială care a creat o atmosferă sensibilă și creativă, benefică temei abordate. ■

Complexul cultural Cucuteni-Trypillia va fi inclus în patrimoniul UNESCO

George V. GRIGORE

România, Republica Moldova și Ucraina au făcut încă un pas comun pentru protejarea moștenirii comune, lansând la Chișinău, în luna septembrie, un demers trilateral care vizează includerea complexului cultural Cucuteni-Trypillia în Lista Patrimoniului Mondial UNESCO. Inițiativa a fost oficializată la Chișinău, în cadrul conferinței internaționale „Valoarea universală excepțională a complexului cultural Complexului cultural Precucuteni-Ariușd-Cucuteni-Trypillia”, prin semnarea unui Memorandum de Înțelegere de către reprezentanții guvernelor celor trei țări. Evenimentul, organizat în contextul Zilelor Europene ale Patrimoniului, a reunit la Chișinău miniștri, experți și diplomați, subliniind importanța acestei civilizații preistorice, considerată a fi prima mare civilizație a Europei. Complexul cultural Precucuteni-Ariușd-Cucuteni-Trypillia, care s-a dezvoltat acum peste șapte milenii, pe un teritoriu vast care cuprinde astăzi România, Republica Moldova și Ucraina, este renumit pentru așezările sale de mari dimensiuni (mega-situri), pentru ceramica pictată de o complexitate artistică remarcabilă și pentru tehnologiile avansate pentru acea perioadă.

Sergiu Prodan, Ministrul Culturii al Republicii Moldova, a subliniat importanța momentului, afirmând că demersul reprezintă o datorie istorică și o șansă pentru viitor. „S-a vorbit atât de mult despre necesitatea inițierii acestui dosar, încât ne-am spus la un moment dat: de ce să nu o facem? Inițierea acestui dosar comun vorbește despre o determinare a celor trei țări de a avea un parcurs și un viitor comun european, în pace, în respect reciproc și în demnitate. Această civilizație a fost una foarte pașnică, iar noi, prin acest gest, reafirmăm viața”, a declarat ministrul Prodan. Prezent la eveniment, Demeter András István, ministrul Culturii din România, a reiterat sprijinul țării noastre pentru această inițiativă comună: „Cultura Cucuteni-Tripolia reprezintă una din cele mai însemnate manifestări

ale civilizației europene vechi. Faptul că ne-am reunit pentru a pune bazele unei colaborări pentru promovarea și protejarea acestei importante moșteniri vorbește despre rolul esențial al patrimoniului în afirmarea identității noastre. România este și va rămâne un susținător puternic al acestui proces”. Într-o intervenție video, Tetiana Berezhna, ministrul interimar al Culturii și Comunicărilor Strategice din Ucraina, a transmis un mesaj de unitate și speranță,

accentuând relevanța demersului în contextul actual: „Patrimoniul se referă nu doar la trecut, ci și la formarea viitorului nostru. Lucrând la această nominalizare, noi formăm poduri peste frontiere, bazate pe valorile noastre europene comune. Războiul rusesc împotriva Ucrainei a demonstrat cât de important este pentru securitatea națională să ne păstrăm identitatea și patrimoniul cultural. Suntem recunoscători partenerilor noștri pentru solidaritate și sprijin”. Momentul central al evenimentului l-a constituit semnarea Memorandumului de Înțelegere, care stabilește cadrul formal de colaborare între cele trei state. Documentul prevede crearea unor grupuri de lucru comune, formate din experți, care vor elabora dosarul de nominalizare transfrontalieră. Acest dosar va argumenta valoarea universală

excepțională a culturii Cucuteni-Trypillia, pe baza siturilor arheologice reprezentative de pe teritoriul celor trei țări. Conferința de la Chișinău marchează începutul unui proces complex, dar esențial pentru recunoașterea internațională a uneia dintre cele mai fascinante civilizații ale preistoriei. Prin eforturi comune, România, Republica Moldova și Ucraina își propun să se asigure că moștenirea acestei civilizații remarcabile va fi protejată și celebrată de generațiile viitoare.

Complexul cultural Precucuteni-Ariușd-Cucuteni-Trypillia (5050-3500 î.Hr.) este una dintre cele mai spectaculoase culturi preistorice europene, extinsă pe teritoriile României, Republicii Moldova și Ucrainei care trebuie așezată în cărțile de istorie și în studiile de specialitate internaționale, acolo unde îi este locul. ■

Ziua Națională, ocazie de a ne reconecta cu valorile care ne unesc

La Buftea, apropierea Zilei Naționale a României a fost întâmpinată cu o sărbătoare artistică aparte, care a reunit iubitori de cultură, profesori, părinți, tineri talentați și reprezentanți ai administrației locale. Evenimentul, organizat de Primăria Orașului Buftea, Clubul de Muzică Buftea și Centrul Cultural Buftea, a demonstrat încă o dată că spiritul comunitar și dragostea pentru tradiție rămân puternice.

Deschidere cu mesaje calde și reprezentative
În debut, domnul Alexandru Vaida, Viceprimar al orașului Buftea, a transmis publicului un mesaj emoționant despre identitatea românească și rolul culturii în păstrarea unității naționale. A fost urmat de doamna Alexandrina Niță, Director al Centrului Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov, care a subliniat importanța cultivării valorilor autentice în comunitățile locale. Evenimentul a fost prezentat cu eleganță și sensibilitate de Mărioara Marcu, gazda serii.

„A Doua Familie” – un început plin de forță și emoție
Programul artistic a fost deschis cu prezența impresionantă a Ansamblului Vocal-Instrumental „A Doua Familie” al Centrului Cultural Buftea. Cei 42 de membri ai ansamblului au oferit un recital de patru piese dedicate Zilei Naționale, umplând scena și sala cu energie, armonie și profesionalism. Unul dintre momentele speciale ale serii a fost evoluția Tarafului Tradițional al Clubului de Muzică Buftea, care a adus pe scenă autenticitatea și savoarea

muzicii românești. Au urmat elevii secțiunii Canto ai Clubului de Muzică Buftea, tineri talentați care au impresionat prin interpretări sensibile și dedicate. Ei au arătat încă o dată că orașul Buftea are resurse artistice valoroase și un viitor promițător în domeniul muzicii.

Formațiile invitate – ritm, diversitate și energie
Seara a continuat cu momentele dinamice aduse de Formația Orizont, Trupa F.A.R. și Trupa Rockshop Boys, care au completat perfect programul, oferind publicului ritm, energie și varietate stilistică.
O sărbătoare trăită împreună
Atmosfera de la Centrul Cultural Buftea a fost una caldă, vibrantă și profund românească. Întreaga comunitate –

artiști, spectatori, instituții locale – a contribuit la o seară care a celebrat România prin artă, emoție și tradiție. În Buftea, Ziua Națională nu este doar un eveniment calendaristic, ci o ocazie de a ne reconecta cu valorile care ne unesc. La mulți ani, România! ■

prof. Mărioara MARCU

„Natura - Teritoriu de contemplare, memorie și renaștere” Expoziția artiștilor plastici profesori, la Sala Ghețarie de la Mogoșoaia

La Sala Ghețarie a Centrului Cultural „Palatele Brâncovenești” din Mogoșoaia, a fost vernisată, în data de 22 noiembrie 2025, expoziția de pictură, grafică și sculptură a profesorilor artiști din Ilfov. Organizat sub genericul „Natura - Teritoriu de contemplare, memorie și renaștere”, evenimentul artistic desfășurat sub egida Salonului de Artă al profesorilor din Județul Ilfov a ajuns la a III-a ediție. În acest an expun artiști Alice Ion, Alexandru Ionescu, Camelia Vlad, Cătălin Mocanu, Emilian Săvinescu, Iuliana

Arsenie, Mihaela Mocanu, Mihnea Cristian Badea și Roxana Marcela Popescu. De-a lungul istoriei, indiferent de spații geografice și culturale, natura a reprezentat un subiect recurent în artă, prin care au fost formulate, dincolo de simpla reprezentare, cele mai diverse idei. Artiștii au folosit natura pentru a exprima idei spirituale, pentru a explora concepte filozofice, pentru a comenta societatea sau pur și simplu pentru a celebra frumusețea (privită uneori drept expresie a „Creației”). Întrebarea care se poate pune

astăzi este dacă acest subiect „vechi de când lumea” și-a epuizat ipostazele de rostire, intrând într-o buclă manieristă. „Grupul expozanților este configurat după criterii profesional regionale, aceștia fiind profesori în județul Ilfov, în fapt colegi de breaslă, cu toții absolvenți ai unor instituții de învățământ superior artistic, demonstrează că subiectele artistice sunt mai presus de precedente și că natura, în mod concret, reprezintă magistral coexistența contrariilor, însumând nașterea și moartea, începutul și sfârșitul, efemerul și eternitatea. Expoziția se subsumează unei varietăți de răspunsuri artistice, redactate prin semne vizuale de un grup

de creatori care, dincolo de activitatea artistică de primă mână, sunt responsabili de transmiterea peste generații a ideii de artă pentru artă”, a spus curatorul expoziției Mihai Plămădeală. Proiectul cultural „Artă și educație” din care face parte și expoziția sus menționată, își propune să ofere comunității și iubitorilor de artă, o incursiune aflată sub semnul vizualului, al emoției artistice și a expresiilor culturale diverse. Totodată, ne propunem să promovăm activitatea profesională și

artistică a cadrelor didactice din învățământul preuniversitar românesc și sublinierea rolului avut de aceștia în formarea unor viitori artiști. Evenimentul reprezintă rezultatul efortului comun al tuturor profesorilor care au contribuit la organizarea și succesul acestui eveniment cultural deosebit. Organizarea aparține Consiliului Județean Ilfov, prin Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov, Centrului Cultural „Palatele Brâncovenești”, Inspectoratului Școlar Județean Ilfov, Centrului de Excelență Ilfov, Primăriei Capitalei și Asociației „Ost Cultural Events”. ■

Corul de copii „A doua familie”, recital la Gala Festivalului de Muzică Ușoară „Vocea Armoniei”

Corul de copii „A doua familie” al Casei de Cultură din orașul Buftea, coordonat de prof. Mărioara Marcu, a fost invitat să susțină un recital în cadrul Galei de Premiere a Festivalului de Muzică Ușoară „Vocea Armoniei”, care s-a desfășurat la Muzeul de Artă Constanța. Festivalul promovează muzica ușoară și oferă o scenă tinerilor care cred în pasiunea lor și în forța artei de a uni generații. Organizatorul concursului, Bogdan Oancea. Momentul artistic prezentat de copiii din Buftea a fost la cea mai înaltă cotă de așteptare, fiind primit cu aplauze și aprecieri din partea publicului constănțean. Participarea copiilor la acest eveniment a fost sprijinită de Primăria Orașului Buftea și Centrul Cultural Buftea. ■

George V. GRIGORE

George V. GRIGORE

Uniți de 107 ani! Și nu vom înceta să rămânem la fel

„Uniți de 107 ani! Și nu vom înceta să rămânem la fel - o Românie liberă, puternică, sănătoasă, unită, o Românie care își păstrează valorile, credința, tăria, tradițiile. O Românie autentică, o Românie care inspiră lumea. Ilfovul sărbătorește Ziua Națională în comunitate - cu tradiții și obiceiuri care dăinuie din generație în generație”

Hubert Thuma, președintele CJ Ilfov

Măgurele

Ziua Națională a României a fost sărbătorită și în 2025 printr-o serie de evenimente organizate la Buftea de autoritățile județene și locale, în colaborare cu instituții culturale din Ilfov. Programul s-a desfășurat pe parcursul întregii zile și a reunit un număr mare de participanți. La fel ca în anii precedenți, ceremoniile au început la Monumentul Eroilor, unde au fost depuse coroane de flori în semn de omagiu. Au urmat slujba religioasă și parada dedicată acestui eveniment, momente care au adus împreună locuitori ai orașului, invitați și reprezentanți ai instituțiilor publice. Autoritățile județene au

fost reprezentate de Hubert Thuma, președinte al Consiliului Județean Ilfov, Ștefan Rădulescu, vicepreședinte al Consiliului Județean Ilfov și Alexandrina Niță, director al Centrului Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov. Autoritățile guvernamentale au fost reprezentate de secretarul de Stat în Ministerul Transporturilor Irinel Scrișteanu, prefectul județului Ilfov Simona Neculae și subprefecții Cristian Stamate și Andrei Scutelnicu. Din partea autorităților locale au fost prezenți primarul orașului Buftea, Gheorghe Pistol, și cel al comunei Mogoșoaia, Florin Covaci, împreună cu consilieri locali. De asemenea, au participat Sergiu Armașu, primarul orașului Ialoveni (Republica Moldova). Ca și în anii precedenți, au participat și reprezentanți ai cadrelor militare, elevi și numeroși cetățeni. După ceremonia oficială, programul a continuat în Piața Centrală „Mihai Eminescu”, unde publicul a asistat la un spectacol artistic special pregătit pentru această ocazie. Pe scenă au evoluat Fuego, Plăieșii, Ansamblul artistic „Doina Ilfovului”, Ionuț și Doina Dolănescu, Daniel Turică, Provincialii și alți invitați. Evenimentul a fost moderat de Rusalinda Rusu. În completarea programului artistic, cei prezenți au putut savura preparate tradiționale pregătite pentru această zi, contribuind la crearea unei atmosfere calde, caracteristice unei sărbători dedicate întregii comunități. Organizarea evenimentului a fost posibilă datorită colaborării dintre Consiliul Județean Ilfov, prin Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov, și Primăria orașului Buftea. Părinți alături de copii, buni, toți cu aceleași 3 culori, toți au grăit același salut hotărât: „La mulți ani, România!” La fel ca în anii precedenți, administrațiile din fiecare localitate au organizat ceremonii dedicate Zilei Naționale a României. ■

Jilava

Cornetu

Ciorogârla

Chitila

George V. GRIGORE

„Punguța cu doi bani!”, readaptată pentru copiii din Chiajna

Aplauzele micuților din Chiajna au răsunat în data de 8 noiembrie 2025, în sala mare a Casei de cultură „Doamna Chiajna” unde frumoasa poveste „Punguța cu doi bani” a lui Ion Creangă a fost adaptată și pusă în scenă de actorii cunoscutului Teatru pentru copii „Ion Creangă”. În tabloul pastelat al toamnei, Casa de Cultură din localitate a invitat copiii să urmărească piesa de teatru „Punguța cu doi bani” creată după basmul cules de Ion Creangă. Actorii au interpretat în fața micuților un spectacol muzical și interactiv.

Chiar dacă a fost scrisă cu mai bine de un secol în urmă, „Punguța cu doi bani” este o oportunitate de a redescoperi poveștile lui Ion Creangă, pline de dinamism scenic și farmec. Adaptat de o echipă talentată, spectacolul ne introduce în universul unui alai pestriț: un boier mult prea cumpătat, un vizitru mult prea somnoros, o bucătăreasă mult prea aprigă și, bineînțeles, un cocoș năstrușnic. De ce toate acestea? Că de n-ar fi, nu s-ar mai povesti! Dar cum se vor rezolva toate aceste conflicte vom afla împreună, urmărind un spectacol plin de umor, muzică și dans. Pentru fiecare invitație, micuții au adus câte 3 cărți pentru copii, deja citite, care îmbogățesc astfel colecția Bibliotecii Comunei Chiajna. La finalul piesei, cei mici au oferit flori artiștilor și s-au bucurat de fructele și bomboanele pe care le-au primit. ■

Chiajna. „Te vreau!”

Casa de Cultură „Doamna Chiajna” a invitat publicul, sâmbătă, 22 noiembrie 2025, să savureze o comedie antrenantă scrisă de dramaturgul francez Sebastien Castro. Acțiunea comică este declanșată de

transmiterea eronată a unui SMS către o fostă iubită a personajului principal. Evident că în situația creată intervine și noua iubită peste relația deja existentă, iar curiozitatea unui vecin insistent nu face altceva

decât să complice lucrurile, astfel încât ele vor scăpa de sub control. Bineînțeles că încurcăturile s-au rostogolit cu viteză spre disperarea personajelor și hazul spectatorilor. Protagonistii celor două ore de tratament prin râs au fost actorii Silviu Biriș, Lucian Ghimiși, Gavril Pătru, Cosmin Pană, Alexandra Sălceanu, Gabriela Porumbacu și Andreea Telehoi. Scenografia a fost semnată de Andada Chiriav. Asistent regie: Andreea Telehoi. Regia artistică: Paul Chiribuță. Intrarea s-a făcut pe bază de invitații în schimbul

Caii schimbă destine

O idee minunată de a implica tânăra generație în zona de contact direct cu natura este și organizarea și desfășurarea programului educațional și social „Caii schimbă destine”, derulat de Federația Ecvestră Română în parteneriat cu

Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov și Inspectoratul Școlar Județean Ilfov. Programul se adresează copiilor și tinerilor din centrele de plasament, copiilor proveniți din medii defavorizate, persoanelor cu dizabilități, precum și copiilor din comunitate, având ca scop facilitarea accesului acestora la activități educative, formative și recreative în domeniul ecvestru.

Proiectul contribuie la dezvoltarea emoțională, socială și profesională a participanților, promovând responsabilitatea, disciplina, empatia, echilibrul interior și relaționarea armonioasă cu animalele. Activitățile au loc până în data de 20 decembrie 2025, în cluburi ecvestre membre ale Federației Ecvestre Române din județul Ilfov, și includ ateliere de îngrijire a calului, instruire în siguranța ecvestră, demonstrații sportive, activități practice, jocuri și exerciții de echipă, precum și interacțiuni directe cu sportivi, antrenori și cai. ■

căroră fiecare spectator a donat 50 de lei. Suma strânsă a fost donată unei cauze umanitare. Este vorba despre un băiețel de 7 ani, aflat la tratament în Italia. El a locuit în Chiajna, dar pentru a fi salvat, părinții au vândut apartamentul în care locuiau. Mai aveau nevoie de 40.000 de euro din totalul de 89.780 de euro, pentru a achita

întreg tratamentul pus la dispoziție de clinica din Italia. Așadar, toți spectatorii prezenți la acest eveniment și-au întins aripile atunci când aripile altui semen sunt frânte și să sprijine acest micuț, așa cum îi stă bine unei comunități unite. Pentru teatru de calitate sunteți așteptați aici, la Casa de Cultură Doamna Chiajna și pe viitor! ■

Culoare, tradiție și voie bună

Vineri, 14 noiembrie 2025, curtea Liceului Tehnologic „Barbu A. Știrbey” din orașul Buftea s-a umplut de culoare, tradiție și voie bună, cu ocazia evenimentului „Roadele toamnei la Știrbey”. Elevii, profesorii și părinții i-au invitat pe localnici și nu numai să descopere produse tradiționale, gusturi autentice și creații de sezon realizate cu mult suflet. În cadrul manifestării au avut loc și evenimente cu specific, diferite ateliere (culinare, artizanale, de pus conserve etc.), concerte muzicale, meșteșuguri, activități creative etc.. oferite pe plan local de personalul liceului și prin

colaborarea cu Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov. Au participat meșteșugari din județ (olar, bijutier, croșetat, sculptor, pielar, împletitor lână, pictor etc) care au oferit rezultatele muncii lor, alături de corul „A doua familie”. Evenimentul a avut scopul de a promova tradițiile românești, valorile locale și spiritul comunitar, fiind adresat elevilor, părinților și cadrelor didactice, dar și comunităților locale. Organizatori au fost Consiliul Județean Ilfov, prin Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov, Liceul Tehnologic „Barbu A. Știrbey” din Buftea și Primăria Buftea. ■

150 de elevi au participat la atelierele proiectului „Tradiții vii” în Berceni

Așa cum stă bine unui manager de proiect, acesta finalizează acțiunea propusă prin punerea în acord a tuturor factorilor implicați. Tot astfel finalizarea proiectului „Tradiții vii”, co-finanțat de către Administrația Fondului Cultural Național (AFCN) și derulat în comuna Berceni (jud. Ilfov), a fost marcată prin organizarea unei expoziții cu lucrările copiilor implicați și printr-un spectacol deosebit oferit de elevii Școlii Gimnaziale Nr. 1 din localitate. Printre cei

prezenți la acest moment festiv s-au aflat prefectul județului Ilfov, Simona Neculae, primarul comunei Berceni, George Ene, directorul Centrului Județean pentru Promovarea și Conservarea Culturii Tradiționale Ilfov, Alexandrina Niță, inspectorul școlar general adjunct la IȘJ Ilfov, Ion Dogaru, directorul Școlii Gimnaziale Nr. 1 Berceni, Roxana Enache și managerul de proiect, Nicoleta Stoenescu. Elevii din Berceni au prezentat un dans popular și

cântece vechi de tradiție, precum și lucrările realizate la atelierele de specialitate organizate în cadrul proiectului „Tradiții vii”, care a urmărit promovarea tradițiilor într-un mod accesibil tinerilor. Prin aceasta s-a urmărit creșterea gradului de conștientizare asupra patrimoniului cultural material, dezvoltarea creativității și a competențelor culturale, organizarea unor evenimente culturale interactive între generații. Prin toate cele zece ateliere de meșteșuguri tradiționale organizate în cadrul proiectului, au trecut 150 de elevi din clasele a VI-a, a VII-a și a VIII-a ai Școlii Gimnaziale Nr. 1 Berceni, care au învățat să coasă folosind tehnica și modele populare autentice, sub coordonarea unor artizani atestați. Alexandrina Niță, directorul Centrului Județean pentru Promovarea și Conservarea Culturii Tradiționale Ilfov a vorbit, despre păstrarea tradițiilor și transmiterea vechilor meșteșuguri din generație în generație. Aceasta a felicitat administrația locală pentru derularea proiectului „Tradiții vii”, pornind de la ce a adus valoros acesta în comunitate, pentru încurajarea culturii tradiționale, pentru implicarea meșteșugarilor autentici, demers care confirmă, și cu această ocazie, că în județul Ilfov nu lipsesc tradiția și inițiativele culturale. ■

Lucrarea „Biserica Sfinții Împărați Constantin și Elena – Buciumeni, Buftea”, semnată de Maria Ștefania Voicu (clasa a VI-a) și Andrei Cristian Darabană (clasa a VI-a) de la Școala Gimnazială nr. 1 Buftea, a obținut premiul I la Secțiunea patrimoniu ecleziastic (ppt) a Concursului Național „Patrimoniul cultural, istoric și natural - zestrea comunităților locale”. Coordonați de prof. dr. Luminița Elena Vasiliu, cei doi elevi au realizat o cercetare care a adus noutate în istoria acestui valoros lăcaș de cult și a atras atenția asupra nevoii de restaurare și repunere în valoare. Biserica „Sfinții Împărați Constantin și Elena” a fost ridicată în secolul XVII și se află lângă școală (fost conac Oteteleșanu) și lângă lacul Buftea-Buciumeni, pe strada Agricultori, în cartierul Buciumeni al orașului Buftea (la 16 km de București), fiind ctitoria Stolnicului Constantin Nenciulescu. După cum relevă pisania, în timpul domniei lui Nicolae Mavrogheni, marele Stolnic Constantin Nenciulescu a ridicat biserica „Sfinții Împărați Constantin și Elena” la data de 25 septembrie 1787. Cincizeci și șase de ani mai târziu, Marele Logofăt Alexandru Nenciulescu, fiul stolnicului și stăpânul proprietății la acea vreme, a fost

Lucrarea „Biserica Sfinții Împărați Constantin și Elena – Buciumeni, Buftea” premiată la nivel național

înmormântat în fața ușii vestice, în incinta bisericii, la 70 cm de aceasta, fapt ce a dus la zidirea ușii de pe această parte a bisericii și mutarea intrării în partea de sud pronaosului. Legenda spune că dorința lui Alexandru Nenciulescu a fost ca mormântul acestuia să fie amplasat la intrarea în biserică, pentru ca enoriașii să calce timp de 100 de ani pe lespedea mormântului. Ulterior, pe partea zidului vestic al bisericii, pe care era pictată „Judecata de Apoi”, astăzi dispărută, a fost ridicat un pridvor. Astăzi mormântul nu mai există. Pe partea de sud se află mormântul Marele Cavaler Dimitrie Ioanidis, unul dintre proprietarii de la Buciumeni (1873). Maria Nenciulescu, căsătorită cu fostul om politic Constantin C. Arion, a intrat în posesia moșiei de la Buciumeni (conacul și biserica), ca mai apoi să o lase moștenire fiicei acestora, Ana Costescu, căsătorită cu Constantin Oteteleșanu, aceștia din urmă fiind

proprietari până în anul 1848. Biserica (din 1787, conform pisaniei, ctitor Constantin biv vel stolnic) a fost declarată ca parte a Conacului Oteteleșanu, care cuprindea biserica, locuința boierească, acareturile, anexele gospodărești, casele slujitorilor și hulubăria. În urma cutremurelor din secolul XIX și XX (1802, 1838, 1977, 1986, 1990), a umidității crescute a zonei, a deteriorării suferite în timpul Primului Război Mondial și a infiltrațiilor cauzate de acoperișul deteriorat s-au făcut consolidări și reparații începând cu anul 1838 (schimbarea intrării, consolidări), 1968-1982 (acoperiș tablă montat în 1980 și refăcut apoi în 2009), adăugarea unui pridvor închis în anii 2000. În anul 1918 biserica a devenit grajd, în urma ocupației germane, timp în care dalele din piatră din interior au fost scoase și din care s-a realizat trotuarul din jurul lăcașului de cult. Biserica este monument istoric.

Scurt istoric

Este construită în stil postbrâncovenesc, are naos, pronaos și trei abside (încăperi semicirculare), cea de-a treia fiind despărțită de naos prin catapeteasma cu două uși (a treia fiind zidită), iar clopotnița se află pe pronaos, împreună cu scara de acces. Plan treflat, fără turle sau pridvor inițial. Chenarele ce împodobesc ușile și ferestrele sunt din piatră atent sculptată, iar ușa principală este din lemn de stejar și sculptată în stil baroc. Pictura este realizată de Ieromonahul Ștefan, Deaconul Gheorghe Manole și Calfa Tudorache și este făcută în tehnica frescă și respectă tipul picturii contemporane a acelor vremuri. Din pricina vechimii, nu se mai înțelege dacă mai există sau nu portretele ctitorilor pe perețele vestic al pronaosului. Acoperișul a fost inițial din șindrilă, apoi

olane, iar acum tablă (din 1980). În urma cercetărilor arheologice întreprinse de specialiști s-au realizat patru secțiuni principale (S.I – S.IV), care au scos la iveală urmele unei locuințe care datează din primul mileniu al erei noastre. Inventarul a constatat în fragmente ceramice, pigmenți de cărbune și chirpic. O a doua locuință a fost descoperită pe latura de sud a bisericii. Peste acest nivel de locuire a fost descoperit mormântul unui adult. În jurul bisericii a funcționat un cimitir sătesc. Astăzi se mai păstrează câteva cruci de piatră pe latura de nord a curții. Au fost cercetate 12 morminte care datează din secolul al XVIII-lea. Se remarcă o mortalitate infantilă crescută în acea perioadă. Ca și inventar funerar au fost descoperite unele artefacte, precum: monede, ace, copci, textile funerare. Ca importanță istorică, Biserica Sfinții Împărați Constantin și Elena – Buciumeni, Buftea, este o biserică sătească de zid rară, din secolul al XVIII-a, parte a unui ansamblu architectural nobiliar de epocă, reflecție a coeziunii comunității sătești de-a lungul timpului. ■

Surse: biblioteca-digitala.ro; merg.in; ziarulnatiunea.ro; wikipedia.org

Bibliografie:

- 1) Ștefănescu Aristide – „Cercetări arheologice la Biserica Sfinții Împărați – Buciumeni-Buftea”, apărut în „București-Materiale de Istorie și Muzeografie”, XIII, 1999, p. 45-56;
- 2) Ștefănescu Aristide – „Contribuții arheologice privitoare la începuturile locuirii feudale la Buftea”, apărut în „Cercetări arheologice în București C.A.B.”, III, 1981, p. 179-184;
- 3) Ștefănescu Aristide – „Un sat domnesc pe Colentina; Mănești – Buftea”, apărut în „Izvoare arheologice bucureștene”, 1978;

George V. GRIGORE

Liceul Tehnologic „Barbu A. Știrbey”, un secol și un pas înainte

Pe 4 noiembrie 2025, Liceul „Barbu A. Știrbey” din Buftea a sărbătorit 101 ani de la înființare – un secol și un pas înainte -, 101 ani de educație, tradiție și continuitate. A fost un moment de referință pentru comunitatea locală și pentru generațiile de elevi

care au trecut pragul acestei instituții. Evenimentul aniversar a marcat totodată și ziua de naștere a patronului spiritual al liceului, Prințul Barbu Alexandru Știrbey - personalitate marcantă a istoriei României moderne, promotor al educației și al dezvoltării culturale. De-a lungul unui secol de existență, Liceul „Barbu A. Știrbey” a devenit un simbol al performanței și al valorilor autentice, formând mii de tineri care au dus mai departe spiritul responsabilității, al respectului și al pasiunii pentru cunoaștere. Evenimentul

aniversar a reunit elevi, profesori, foști absolvenți și invitați speciali, într-un cadru festiv care a adus împreună tradiția și viziunea unei educații moderne. 101 ani înseamnă nu doar o istorie bogată, ci și o promisiune pentru viitor - aceea de a continua, cu aceeași dăruire, misiunea de a educa și inspira noi generații. A fost o zi plină de eleganță și emoție, cu muzică de pian și vals, cu respect față de trecut și cu încredere deplină în tehnologia viitorului. Elevi talentați au dat culoare și energie evenimentului: au cântat

doine și melodii compuse chiar de ei, au fost interactivi, s-au bucurat, au dansat și au aplaudat cu sufletul.

O zi în care tradiția și modernitatea s-au îmbrățișat sub semnul educației și al performanței! ■

George V. GRIGORE

Fortul 13 Jilava, proiect deschis către viitor, dar fidel memoriei locului

George V. GRIGORE

Consiliul Județean Ilfov invită comunitatea să modeleze viitorul Fortului 13 Jilava. În spiritul Noului Bauhaus European – sustenabilitate, estetică, incluziune – trebuie să aflăm ce funcțiuni și activități vă doriți pentru acest spațiu cultural-educational-memorial. Pentru aceasta trebuie completat chestionarul aflat la adresa: <https://forms.office.com/e/1TAX55AVA8> Chestionarul este anonim.

Proiectul va fi depus pentru finanțare prin Programul Regional București – Ilfov 2021 – 2027 Prioritatea 7 – O regiune atractivă și incluzivă. Răspunsurile dumneavoastră vor contribui direct la conturarea și implementarea conceptului NEB, a temei de proiectare și la alegerea funcțiunilor viitoare, astfel încât intervențiile propuse să reflecte nevoile reale ale comunității: locuitori ai Jilavei și ai județului Ilfov, elevi, profesori, organizații civice, actori culturali și vizitatori și alinierea la valorile și principiile NEB.

Proiectul este conceput ca un demers participativ (co-design), derulat împreună cu societatea civilă și specialiști din domeniile arhitectură, patrimoniu, educație, urbanism și cultură. Prin completarea acestui chestionar puteți alege să vă implicați în etapele următoare de consultare și co-design, contribuind la o regenerare echilibrată și incluzivă a acestui obiectiv de patrimoniu. În cadrul apelului de proiecte dedicat dezvoltării infrastructurilor de agrement și conservării, protecției și valorificării durabile a patrimoniului cultural în

afara zonelor urbane – Consiliul Județean Ilfov propune un demers integrat de restaurare, conservare și punere în valoare a Fortului 13 Jilava, obiectiv de importanță națională.

Proiectul „Restaurarea, conservarea și promovarea monumentului istoric Fortul 13 Jilava”, urmărește constituirea unui ansamblu cultural-educational – memorial dezvoltat după principiile Noului Bauhaus European (sustenabilitate, estetică, incluziune), capabil să acționeze ca polarizator pentru viața culturală, educațională și civică a comunităților din Jilava și Ilfov și ca destinație de turism cultural atât la nivel regional cât și național și internațional. Abordarea participativă în conceperea acestui proiect este esențială pentru crearea și implementarea valorilor NEB, astfel încât să se asigure că acesta răspunde în mod direct și eficient nevoilor reale ale comunității. Fortul 13 – aflat astăzi într-o stare avansată de degradare și într-un context teritorial cu accesibilitate limitată – necesită intervenții strategice pentru asigurarea consolidării, siguranței, conservării autenticității, interacțiune socială și deschiderii către public.

Reconvertirea sa într-un spațiu accesibil, sustenabil și participativ poate reda sensul locului, activa resurse umane și creative latente și genera beneficii pe termen lung: educație patrimonială, programe culturale, dezvoltare comunitară și atragerea viitorilor turiști interesați de istorie și patrimoniu.

De ce Fortul 13 Jilava?

Ridicat în a doua jumătate a secolului al XIX-lea (circa 1886-1893) ca parte a centurii de fortificații a Bucureștiului (Cetatea Bucureștiului), Fortul 13 Jilava este clasat ca monument istoric de importanță națională (cod LMI IF-II-m-A-21037). Statutul său patrimonial și valoarea documentară îl recomandă ca un reper major pentru educație civică, istorie urbană și turism cultural în Regiunea București-Ilfov. Din 1907, ansamblul a fost utilizat ca penitenciar, încărcând locul cu o valoare memorial simbolică excepțională, dar esențială pentru înțelegerea istoriei recente. Tocmai această stratificare istorică – militară, urbană, socială – conferă sitului o forță de narativ rară, potrivită pentru un centru cultural-educational-memorial contemporan. Fortul are o configurație unică (construcții subterane, zidărie masivă, bolți) care permite atât restaurarea elementelor autentice, cât și reutilizarea adaptativă pentru expoziții, interpretare istorică, programe educaționale și trasee de vizitare. Intervențiile sunt necesare având în vedere starea de degradare și condiționalitățile de acces actuale, dar pot transforma ansamblul într-o destinație pentru comunitate, specialiști și viitori turiști interesați de patrimoniu și istorie.

Ce se propune?

Acest trecut complex constituie fundamentul ideal pentru un proiect deschis către viitor, dar fidel memoriei locului, conectând educația, cultura și participarea civică într-un spațiu cu identitate puternică. Se urmăresc consolidarea, restaurarea și valorificarea ansamblului, printr-o deschidere treptată către public și integrarea unor funcțiuni culturale, educaționale și comunitare, astfel încât situl să devină un reper pentru memorie, învățare și vizitare. În linii mari, proiectul vizează:

- Consolidarea, conservarea și punerea în siguranță a elementelor valoroase ale ansamblului;
- Acces controlat și interpretare pentru public (trasee de vizitare, informare de bază);
- Spații flexibile pentru activități culturale și educaționale la scară mică/medie;
- Zone pentru comunitate (întâlniri, inițiative civice, voluntariat);
- Accesibilitate și orientare îmbunătățite pentru toți vizitatorii;
- Principii de sustenabilitate în intervenții și în operare (întreținere, eficiență, compatibilitate cu patrimoniul).

Abordarea este graduală, incluzivă și prudentă, cu respect pentru caracterul istoric și cu deschidere către utilizări care servesc comunitatea și viitorii vizitatori.

De ce este importantă consultarea publică? În acord cu principiile Noului Bauhaus European – frumos, sustenabil, împreună – această consultare este o etapă esențială de co-design participativ. CJ Ilfov își propune să contureze nu doar un proiect de intervenție, ci un loc viu, care răspunde nevoilor reale ale comunității din Jilava și Ilfov, valorifică potențialul tinerilor și implică, în mod autentic, locuitori, specialiști și viitorii turiști ai zonei. ■

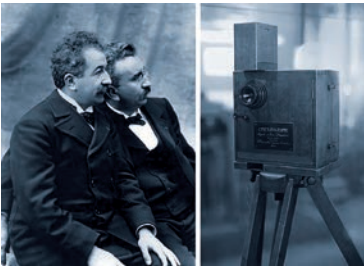
Dem I. Dobrescu, copilul din Jilava care a schimbat Bucureștiul

„Era jumătate primar mare, un sfert demagog, trei sferturi realizator viguros, ca un adevărat fecior de țăran, mult mai deștept ca un partid burghez și curajos ca un naiv...”

Tudor Argehezi despre Dem. I. Dobrescu în Tribuna Edilitară, 2 februarie 1934

Descendent al unei familii de transilvăneni, ajunși cel mai probabil în Țara Românească cu prilejul Revoluției din 1848, Demetru Ion Dobrescu (1869, Merlari-Jilava – d. octombrie 1948) a fost deschizătorul de drum al modernizării Bucureștiului. A reprezentat PNT, partid de centru stânga, la momentul respectiv. A fost unul dintre cei mai longevivi edili ai Capitalei (februarie 1929 - ianuarie 1934). Cunoscut ca Dem I. Dobrescu, primar în perioada interbelică, i se mai spunea „primarul târnăcop”, poreclă transformată, datorită realizărilor sale, în „primarul mistrie”. De tânăr a avut un puternic simț juridic și civic, astfel că la vârsta la 13 ani a pledat pentru prima oară în fața unui judecător, apărându-și consătenii contra unui arendaș. După absolvirea liceului „Matei Basarab” s-a înscris la cursurile Facultății de Drept din București, iar după absolvire a plecat în Franța pentru specializare, luându-și doctoratul în drept în anul 1894, cu lucrarea *L'évolution de L'idée de Droit*. Întors în țară, a lucrat ca judecător la tribunalul din Iași și apoi ca procuror la Tribunalul Ilfov. Calitățile i-au fost recunoscute prin alegerea ca decan al Baroului Capitalei și președinte al Uniunii Avocaților. În 1929 a câștigat alegerile la primăria Capitalei, candidând din partea Partidului Național Țărănesc. Primariatul lui Dem I. Dobrescu a fost punctul de plecare al procesului de modernizare al Bucureștilor. S-a opus ideii de a se crea o nouă capitală, fie la Băneasa, conform unui proiect din epocă de a se construi Bucureștii Noi, sau chiar într-o altă regiune a țării, având în vedere că în perioada 1927-1930 se propunea mutarea capitalei la Brașov.

130 de ani de cinematograf în lume

Anul acesta s-au împlinit 130 de ani de la marea invenție a omenirii „Cinematograful”. Brevetarea în anul 1895 a „cinematografului” de către frații Lumiere este la fel de importantă ca apariția graiului articulat, a primelor semne prin care omul a consemnat, a generalizat și a transmis impresii, gânduri, sentimente, ca apariția tiparului sau a curentului electric ori a descompunerii structurii atomului. Pentru prima dată i s-a dăruit omului mijlocul direct și sigur de a se transmite posterității, așa cum arăta el într-un anumit moment, într-o anumită ambianță și, incredibil, toate acestea surprinse în mișcare. Așadar, la data de 28 decembrie 1895, frații Lumiere au prezentat primul lor film, în Sala „Indiana” a Cafenelei „Grand Cafee” din Paris, dată memorabilă, când știința și tehnica au dăruit omenirii un instrument inedit de transmitere a impresiilor, ideilor și sentimentelor, în noul limbaj al imaginilor în mișcare. Astfel „cinematograful” a fost numit și „minunea secolului”.

 Victor Colonelu, regizor film

Dintr-un instrument de consemnare, de conservare și transmitere a unor informații, a unor evenimente, a unor stări, a unor fenomene, a unor procese, cinematograful a devenit și un mijloc de transfigurare artistică a acestora, stimulând fantezia și imaginația, prilej de amuzament sau de gravă și profundă meditație. Dar acesta a devenit și un instrument de voită și deliberată mistificare, de manipulare a conștiinței individuale și colective. Cinematograful este o operă minunată, dar periculoasă dacă un spirit liber o manipulează. Este cel mai bun instrument pentru a explica lumea viselor, a emoțiilor, a instinctului. „Înseamnă că cinematograful a fost inventat pentru a exprima zona subconștientă care pătrunde atât de adânc la rădăcinile poeziei... Dar eu cer cinematografului să fie un

martor, judecătorul lumii, cel care spune totul din ce este important în realitate” (Luis Bunuel). De la empirism la o complicată tehnică, la o riguroasă știință și la o industrie bine organizată, de la nevino-vată și naiva plăcere la necesitatea elaborării unor norme sau legi scrise ori nescrise. „Pentru mine cinematograful este o ocupație morală și nu una profesională. Filmul este o sculptură în timp...trebuie să fie, pentru autor și spectator, un act moral purificator.” (Andrei Tarcovski). „Filmul este o abordare morală a realității care devine fapt artistic, un instrument care poate conduce spre dezvăluirea unor lucruri pe care ochiul nu poate să le parcurgă” - Robeto Rossellini Aceste aprecieri nu slăbesc, nu umbresc ceea ce este esențial pentru orice operă de artă și anume valoarea estetică, ci îi

precizează o necesară premisă, îi propune un puternic suport. Căci nu sunt suficiente, deși sunt necesare, o anumită știință, o oarecare înclinație sau predispoziție, un talent sigur pentru cel ce se întoarce spre sine sau se îndreaptă spre lume cu atâtputernicul și pătrunzătorul „cine-ochi” și sunt înainte de toate, obligatorii înalte principii morale. Pentru că cineastul, ca orice creator, este și trebuie să fie nu numai o înaltă conștiință profesională și artistică, ci și o înaltă conștiință morală, o certă prezență civică. În România, pe 27 mai 1896, la București, la redacția ziarului „L'Independance Roumaine” din Calea Victoriei - unde în prezent este montată o placă, amintind de acel moment - au avut loc primele proiecții cinematografice din România. Pe 10 mai 1897, Peul Menu a realizat primele actualități cinematografice din România, iar pe 18 septembrie 1911 aveam primul film românesc de ficțiune „Amor fatal”, în regia lui Grigore Brezeanu. Apoi a început o perioadă de efervescentă cinematografică. În ziua de 12 octombrie 1913, prin publicarea la București de către Leon Popescu, a celui „Memorial asupra unui program cultural cinematografic”, a marcat conturarea conștientizării importanței filmului în

instrucția și educația publicului, mai ales școlar. Odată cu apariția în septembrie 1923 a primului număr al revistei „Film”, prin articolul-program „Ținta noastră” semnat de Nestor Cassian, redactor șef, se pune accentul pe primatul esteticului și în arta cinematografică. Dacă, pentru istoria filmului profesionist, la noi aveam toate datele necesare, pentru o istorie a filmului de amatori datele și argumentele erau îngrijorător de puține, de cele mai multe ori chiar inexistente. Firește, cinematograful profesionist este guvernat de anumite rigori, de anumite trăsături specifice, dispune de anumite mijloace, se finalizează și se transmite în anumite condiții. Și totuși, cinematograful profesionist, ca și cel de amatori, este analizat cu aceleași criterii, unele specifice numai artei filmului. Cinematograful profesionist și cinematograful de amatori sunt fenomene artistice complementare, comune fiindu-le același limbaj. Și în definitiv, ceea ce ne interesează și ne convinge este numai valoarea artistică, numai valoarea estetică a operei respective, indiferent de temă, de motivul sau de ideile pe care și le asumă. Pe platourile filmului profesionist se făceau și 80 de filme artistice de lung metraj pe an. ■

A salubrizat orașul, scoțând mii de vagoane de gunoi acumulat în decursul anilor, și a plantat copaci. Spre uimirea sa, acțiunea de salubrizare s-a izbit de o puternică rezistență. În 1934, Dem I. Dobrescu nota: *când luasem măsuri de curățenie în piață, negustorii bucureșteni îmi spuneau în scris: „ce este cu atâta curățenie, domnule primar; noi am trăit veacuri întregi în murdărie și am trăit mai bine decât acum în curățenie”*. Pe plan social, a înființat ceainării și adăposturi gratuite pentru iarnă, destinate oamenilor fără casă, cantine pentru săraci și muncitori. A dispus și identificarea familiilor sărace care să primească ajutor de la primărie. Odată cu căderea guvernului național-țărănesc și venirea la putere a liberalilor conduși de Ion Gheorghe Duca, una dintre primele măsuri luate de noua putere a fost să încerce să se debaraseze de Dem I. Dobrescu, care li se părea mult prea popular. La 13 noiembrie 1933, a fost suspendat din funcție. Spre surprinderea noilor guvernanți, în București s-au declanșat valuri de proteste populare, la care s-au raliat și numeroși oameni politici influenți. Ca urmare, după o săptămână de suspendare, Dem I. Dobrescu a fost reintegrat în funcție la 26 noiembrie 1933. După asasinarea lui Duca, Carol al II-lea l-a numit ca prim ministru pe Gheorghe Tătărăscu, care l-a concediat definitiv pe primarul Dem I. Dobrescu, la 18 ianuarie 1934. Multe din ideile sale au rămas în stadiu de proiect, între care cele mai ample au fost pavarea totală a Capitalei, asanarea lacurilor și construcția metroului. A încetat din viață în octombrie 1948, după o grea suferință care îl ținuse la pat vreme de mai mulți ani. În amintirea sa, o stradă din București, din sectorul 1 (lângă Piața Revoluției) poartă numele de Dem I. Dobrescu. Pe această stradă, la nr. 4-6 se găsește Centrul Național al Cinematografiei cu *Arhiva Națională de Filme*, iar la nr. 11 se găsește *Fundația Națională pentru Știință și Artă* a Academiei Române. ■

sursă: <https://ro.wikipedia.org>

 Antuanela ROȘIORU

Colecțiile muzeale ale Mănăstirii Căldărușani

 George V. GRIGORE

Mănăstirea Căldărușani din Ilfov își trage numele de la configurația terenului care seamănă cu o căldărușă. Numele de Căldărușani apare menționat pentru prima dată într-un hrisov din 4 decembrie 1593, emis de cancelaria lui Mihai Viteazul și face referire la un sat care exista aici. Privitor la întemeierea mănăstirii, tradiția orală menționează o frumoasă legendă legată de numele binecredinciosului și marelui ctitor, voievodul Matei Basarab (1580-1654). La Mănăstirea Căldărușani, vatră monahală de mare tradiție și însemnătate din preajma Bucureștilor, s-au efectuat de curând intervenții de reabilitare și consolidare care au condus și la reorganizarea și modernizarea spațiilor muzeale ale mănăstirii. Cel dintâi în rândul acestor prețioase comori este, fără îndoială, ansamblul mănăstiresc însuși, în întregul său, în frunte cu biserica cea mare, având hramul Sfântul Mare Mucenic Dimitrie, așezată în inima zisei „cetăți” ce a fost înălțată, la 1637-1638, de către Matei Basarab Voievod. Monumentalelor ziduri ale Căldărușanilor li se adaugă un bogat fond de bunuri patrimoniale mobile care reprezintă, de fapt, o semnificativă parte dintr-o zestre care a fost odinioară încă și mai consistentă și care a ajuns, cu timpul, în colecțiile altor instituții bisericești sau de stat, precum Biblioteca Sfântului Sinod sau Biblioteca Academiei Române, unde se păstrează numeroase manuscrise rodite în sânul renumitei școli de traducători și caligrafi ai epocii de revigorare a vieții monahale de la sfârșitul secolului a XVIII-lea și din primele decenii

ale secolului al XIX-lea. Vicisitudinile vremurilor au făcut însă ca alte valori din tezaurul mănăstirii să se piardă, parte dintre ele nefiindu-ne astăzi cunoscute decât din filele vechilor catagrafii. Prima colecție muzeală importantă este colecția de carte veche, icoane și veșminte liturgice. Această extrem de bogată colecție este adăpostită în spațiul generos al fostei trapeze zidită la anul 1850, în vremea stăreției lui Meletie Arhimandritul și restaurată în forma actuală, dimpreună cu organizarea colecției muzeale, în vremea Patriarhului Justinian și a stăreției vrednicului de pomenire Arhiepiscop Gherasim Cristea al Râmnicului. Dintre mărturiile expuse aici dorim să semnalăm o foarte interesantă stampă de mătase, reprezentând Mănăstirea Căldărușani la 1835. Ea poarta următoarea inscripție: „Această stampă este făcută în zilele părintelui stareț și arhimandrit Dositei, ucenic al starețului Gheorghe Obstejitel, 1835”. Reprezintă biserica mare a mănăstirii, văzută dinspre nord, fără cetate, singură în mijlocul peninsulei, înconjurată de lacul pe care plutesc bărci. Biserica apare cu trei turlle și acoperiș în două nivele, dar fără pictura exterioră executată la începutul secolului al XX-lea de Dimitrie Belizarie. În marginea dreaptă se vede bisericuța de la Cocioac și clădirea în care funcționa, pe atunci, tipografia. Într-un cadru

reprezentat de fotocopii ale unor documente importante din istoria mănăstirii, aflate astăzi la Arhivele Statului din București, precum și ale unor gravuri și frontispicii din remarcabilul Tetraevangheliar de la Căldărușani, cu miniaturi realizate de Popa Vlaicu, aflat astăzi la Biblioteca Academiei Române, sunt prezentate o serie de manuscrise și tipărituri evocând înfloritoarea activitate cultural-duhovnicească de la cumpăna veacurilor XVIII-XIX, precum și bogăția de atunci a bibliotecii mănăstirii.

Școala de la Căldărușani Mergând mai departe, „întrăm” în colecția de icoane a Mănăstirii Căldărușani, care este foarte bogată și variată din punct de vedere stilistic și tematic. Întâlnim aici unele icoane din secolele XVII-XVIII, aparținând școlii românești și celei grecești de pictură, icoane din secolul al XIX-lea aparținând mai ales stilului neoclasic, cu multe variații, foarte bine reprezentată fiind „Școala de la Căldărușani”, icoane din acelasi veac de factură populară sau icoane pe sticlă, icoane din școala rusă (create în tehnica „cicanca”) din secolele XIX-XX. Semnalăm prezența a două foarte frumoase icoane reprezentând pe Sfinții Apostoli și Evangheliști Marcu și Luca, lucrate în secolul al XVII-lea de doi zugravi autohtoni, din Țara Românească. De la începutul veacului al XVIII-lea sunt alte câteva icoane lucrate de meșteri autohtoni. Prima este un Sfânt Nicolae, datat până acum eronat în secolul al XVI-lea. Are aplicații (ferecături) de argint (aureola, mâinile, Evanghelia) și este înconjurat de scene din viața sfântului. În continuare este expus un grup de icoane datând de la sfârșitul secolului al XVIII-lea, provenite de la Episcopia Argeșului. Ele au fost aduse la Căldărușani împreună cu alte bunuri, de Mitropolitul

Ghenadie Petrescu, Episcop de Argeș între anii 1875-1893. Între acestea avem figurat mai întâi, un Iisus Hristos pe tron, în chiton și himation, binecuvântând, cu Evanghelia pe piciorul stâng, încadrat de intercesori (tip Deisis). Din secolul al XIX-lea datează apoi două icoane în ulei provenite de la Biserica Enei din București, de unde au fost aduse împreună cu tâmpla și cu alte piese de mobilier bisericesc, după demolarea amintitului locaș, în 1977. Astfel sunt Icoana Învierii, reprezentată în varianta de factură mai recentă, occidentală, cu Iisus ridicându-se din mormânt și icoana Sfântului Nicolae. Pe acestea două se află chiar însemnată proveniența de la Biserica Enei, iar pe icoana Sfântului Nicolae găsim atât datarea – 1852, cât și numele zugravului – Gheorghe. Într-o succintă caracterizare generală, școala de pictură bisericească de la Căldărușani este o expresie autohtonă extrem de sugestivă și viguroasă a neoclasicismului de ansamblu al artei bisericești din Țările Române în secolul al XIX-lea. Ea adoptă dintru început aceste ecouri europene târzii ale Renașterii și Barocului. În colecția de la Căldărușani avem două expresii concentrate, extrem de relevante, ale acestei arte neorealiste care ne înlesnesc, o dată mai mult, distingerea a două etape diferite în evoluția școlii de la Căldărușani, chiar dacă în ansamblu stilul este același. Colecția de veșminte cuprinde un număr important de piese de costum liturgic-arhieriești, preoțești și diaconești, databile în genere în secolul al XIX-lea. Găsim, așadar, o suită întreagă de sacose arhieriești, floane preoțești, stihare diaconești,

precum și epitrahile și orare lucrate din diferite materiale vechi, cu ornamentații diverse, în special florale, cel mai adesea din mătase sau din fir metalic (aur, argint). Diversitatea materialelor acestor veșminte ne trimite cu gândul la catagrafia mănăstirii de la 1741, unde sfilele (sacosele) arhieriești și celelalte vesminte sunt indicate a fi fost lucrate din „belacoasa, serasir, canavat, cofterie, atlas, lastra, diba sau hataia”. Dintre toate, față de ceea ce cunoaștem în momentul de față, socotim că trebuie neaparat amintite sacosul și omoforul mitropolitului Ghenadie Petrescu, care sunt lucrate pe un material de fond cenușiu deschis, cu frumoase flori ornamentale mari, de culoare roz, verde și liliachie. Sala Tezaurului Mănăstirii Căldărușani este adăpostită și prezentată exponențial în sala zisă „a lui Matei Basarab”, din corpul de clădire situat la sud de turnul-clopotniță, acolo unde inițial s-a aflat casa domnească a voievodului-ctitor. Pinacoteca constituie cea de a treia colecție a Mănăstirii Căldărușani și se află expusă în casa de pe malul nordic al peninsulei în care a locuit, vreme de peste două decenii (1896-1918), mitropolitul Ghenadie Petrescu. Colecția de pictură de șevalet, dimpreună cu alte obiecte și bunuri personale, se află în expunerea organizată chiar în această fostă reședință a sa. Colecția de la Căldărușani cuprinde și o suită de portrete de stareți ai mănăstirii care, împreună cu alte bunuri, au contribuit la închegarea patrimoniului Pinacotecii, Ajunși la capătul evocării valorilor patrimoniale de istorie, cultură și artă bisericească pe care le prezintă astăzi colecțiile muzeale de la Mănăstirea Căldărușani, ne aflăm mult înălțați sufletește de bucuria întâlnirii cu aceste neprețuite comori de spiritualitate tradițională, profund evocatoare ale unei tradiții multiseculare de smerită viețuire și roditoare lucrare întru slava lui Dumnezeu cel în Treime închinat pe pământul românesc. ■

Surse: basilica.ro, cimec.ro, fundatiasnagov.ro, manastireacaldarusani.ro

„Casa lui Lișcă”, un muzeu viu în Parcul dintre Flori din Buftea

„Casa lui Lișcă” a fost ridicată în anul 1935, în Dărăști – Ilfov, pe un soclu din beton și apoi pe tălpi de stejar. Pereții s-au construit apoi din paiantă, cu vârghii, pământ și paie, însă ușile sculptate și ornamentica tencuielii fațadei, cuprinzând 7 panouri verticale având în basorelief motive geometrice populare, au înnobilat-o fără nicio altă discuție. Între consolele streășinei au existat panouri octogonale sculptate în stejar având stema heraldică a tuturor județelor României din perioada interbelică – dar, din păcate, ele nu mai există. De altfel, întreaga casă a

Casa lui Lișcă
Comuna Dărăști - Ilfov

Actualul proprietar, 3 surori, și-a adus aminte cu mare nostalgie și bucurie de vacanțele petrecute în acest imobil emblematic, din Ilfov, jurellă colapsat, care a fost primit ca moștenire de către bunicul lor Ștefan Lișcă de la unchiul Nicolae Lișcă, care era a avut alți moștenitori. Temporal construcția casei este situată aproximativ în 1925. Are un soclu din beton și apoi tălpi de stejar, lucru mai rar întâlnit la vremea aceea. Sub bucătărie se află o pronaia cu acce-de pe pronaia. Pereții sunt din pământ, umpluți cu pământ și paie, trei sfile sculptate și ornamentica tencuielii fațadei care conține 7 panouri ver-ticale având în basorelief motive geometrice populare, cuprinzând 7 panouri octogonale sculptate în stejar având stema heraldică a tuturor județelor României din perioada interbelică - dar, din păcate, ele nu mai există. Una din pronațiile din o va achiziționa și restaura prin reînnoirea, căi-ment unei restaurări în situ sunt prohibitive p-actualii proprietari.

 George V. GRIGORE

ajuns în colaps și, pentru salvarea ei, costurile restaurării in situ fiind prohibitive pentru actualii proprietari, s-a decis demontarea bucată cu bucată și relocarea pentru restaurare în Parcul dintre Flori din orașul Buftea. Primăria a apreciat inițiativa considerând că nu este vorba doar despre salvarea unei case, ci mai ales despre păstrarea memoriei satului românesc și crearea unui muzeu viu, care să inspire și să educe generațiile viitoare. Actualii proprietari, trei surori, își aduc aminte cu nostalgie și bucurie de vacanțele petrecute în acest imobil emblematic din Ilfov, care a fost primit ca moștenire de bunicul lor, Ștefan Lișcă, de la unchiul Nicolae Lișcă, care nu a avut alți moștenitori. Prin colaborarea apropiată dintre Consiliul Județean Ilfov prin Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov, împreună cu Primăria Dărăști, Primăria orașului Buftea și Asociația „Monumente renașcute” se salvează încă o casă valoroasă din patrimoniul vernacular al județului Ilfov. ■

 Horiana Arghira Petrescu, bibliotecara CCD Ilfov

Cui e frică de IA?

În vertijul unor transformări tehnologice uluitoare și într-un context profesional supus provocărilor, cât din motivația pentru a lăsa deschise bibliotecile școlare mai rămâne valabilă?

Mai avem nevoie de biblioteci școlare? Dacă răspunsul este DA (în județul Ilfov, cu atât mai mult) atunci, trebuie să existe și continuarea afirmației: este nevoie de biblioteci școlare, structuri infodocumentare moderne și deschise. Cum reușim acest lucru? Una din condiții pentru existența acestora este dată de resursa umană. Omul sfîștește locul și fără bibliotecarul școlar, biblioteca este doar un depozit, iar cărțile, lucruri neînsușite, prăfuite. Ca orice ființă umană, bibliotecarii școlari au nevoie de recunoaștere și motivație. Dacă nu există factorii prielnici, motivația interioară se erodează. Un mediu de lucru plăcut, afirmarea unui scop comun, existența unei culturi organizaționale puternice, recunoașterea meritelor, sprijinul acordat pentru formarea continuă consolidează motivația unui bibliotecar și asigură succesul unei biblioteci. Gândindu-se la noi modalități de îmbunătățire a calității vieții profesionale pentru cadrele didactice auxiliare, Casa Corpului Didactic Ilfov a cuprins în Oferta de formare 2025-2026, activități interesante cum a fost cea proiectată a se desfășura în data de 12 noiembrie 2025, la Chiajna.

Activitatea metodică și-a propus să abordeze tema de actualitate: inteligența artificială în bibliotecile școlare. La invitația: „hAI la bibliotecă” adresată de CCD Ilfov au răspuns prezent colegii doritori să se reîntâlnească într-un spațiu atât de ospitalier precum Biblioteca Liceului Tehnologic „Doamna Chiajna” din satul Roșu și să-și împărtășească din experiențele lor profesionale. Primiți cu toată prietenia de gazde ospitaliere, precum dnele directoare prof. Raluca Taviola Ciucă, prof. Mihaela Cumpăratu și, bineînțeles, de Florin Bălan care a deschis întâlnirea cu o prezentare a

activităților bibliotecii în care lucrează de peste 10 ani, am reușit să reflectăm asupra temei, găsind argumente pro și contra care să ne ajute, în primul rând, să înțelegem acest fenomen care nu mai este din sfera SF, ci a devenit o realitate căreia trebuie să-i facem față, vrem, nu vrem.

Așadar, au trecut în zbor cele două ore petrecute în biblioteca liceului „Doamna Chiajna”. Grație tehnologiei, am vorbit cu invitate din București (insp. prof. Nadia Dumitrescu), Suceava (bibl. prof. Daniela Argatu), Alba Iulia (bibl. Gianina și prof. Mirela Barb). Mulțumim prof. de TIC de la liceul gazdă, Oana Flori Constantin care ne-a oferit suportul atât la partea teoretică, prin participarea la dezbateră temei, cât și prin asigurarea logisticii, fără dânsa nereușind să interacționăm cu invitații din online! Concluzia activității metodice: am stabilit că nu are rost să ne temem de IA, suntem inteligențe vii, creatoare de inteligență... artificială. Structurile infodocumentare au nevoie mereu de raportare la realitățile pe care le trăiesc utilizatorii lor, așadar, vor rămâne deschise și pentru tot ceea ce înseamnă IA.

Sfârșitul activității a fost dedicat unei celebrări. Cu acest prilej, al întâlnirii metodice de la Chiajna, ne-a vorbit, cu emoții și lacrimi în ochi, despre optimism, motivație și determinare în profesia de bibliotecar, Florica Costache, aflată la ultima sa întâlnire profesională în această calitate. După 37 de ani de muncă, va pleca din biblioteca Liceului Tehnologic „Barbu A, Știrbey” și va purcede pe un nou drum, sperăm, la fel de plin de satisfacții: acela de pensionară și bunică.

I-am înmănat diploma pentru excelența colaborare cu CCD Ilfov, i-am dăruit urările noastre sincere de sănătate, bucurii și ani frumoși de pensie, rugând-o să nu ne uite! ■

CCD Ilfov și CJARE Ilfov – demers comun pentru siguranța școlară și prevenirea violenței

Abordarea violenței și fenomenului bullying prin mediere și practici restaurative

În lunile **noiembrie-decembrie 2025**, se desfășoară la nivelul județului Ilfov un amplu program de formare dedicat prevenirii și abordării violenței școlare. Timp de **șase sesiuni** de formare, **104 cadre didactice**, profesori consilieri școlari, profesori itineranți și de sprijin, precum și mediatori școlari din cadrul **CJARE Ilfov** iau parte la cursul *Abordarea violenței și fenomenului bullying prin mediere și practici restaurative*.

Programul este integrat în direcția strategică „**Școala siguranței emoționale – Anti-bullying: învață să vezi, să previi și să intervii în situații de criză**”, un concept educațional care își propune dezvoltarea competențelor socio-emoționale ale profesorilor și consolidarea unui climat școlar în care elevii să se simtă protejați, ascultați și sprijiniți.

Cursul îmbină armonios **întâlnirile față în față** cu activități **online, sincron și asincron**, găzduite pe platforma **Google Classroom** a CCD Ilfov. Participanții sunt organizați în **patru grupe**, fiecare având la dispoziție spații de discuții și forumuri dedicate, unde pot împărtăși experiențe, pot dezbate situații reale întâlnite în școli și pot construi împreună soluții și strategii de intervenție. În contextul actual, în care violența școlară capătă forme tot mai diverse – de la excluderea socială și bullying digital până la conflicte directe între elevi – acest spațiu de reflecție și suport colegial devine nu doar util, ci absolut necesar.

Formarea este coordonată de **psihologul Monica Stănescu**, master în Psihologie Clinică și Terapii scurte orientate pe soluții, consultant în Psihoterapie Pozitivă și formator certificat ME. Expertiza sa oferă cursului o abordare echilibrată, în care rigoarea științifică se împletește cu practicile validate în lucrul direct cu elevii.

Din partea **CCD Ilfov**, coordonarea programului este realizată de **prof. metodist Simona Gabriela Luca**, consilier școlar, responsabilă de organizarea formării și de monitorizarea activităților din cadrul celor patru grupe. Întregul demers beneficiază de sprijinul constant al **prof. Mariana Marcela Liscan**, director al CCD Ilfov, care susține desfășurarea tuturor programelor și proiectelor instituției, asigurând participanților condiții optime, resurse adecvate și o atmosferă profesionistă, orientată spre calitate și dezvoltare continuă.

Atmosfera din cadrul întâlnirilor este una de deschidere, implicare și profesionalism. Participanții abordează temele sensibile ale violenței nu doar ca o obligație a școlii moderne, ci ca pe o responsabilitate personală față de elevi, colegi și comunitate. Din discuțiile lor transpare dorința de a construi școli în care regulile sunt înțelese, emoțiile sunt ascultate, iar conflictele sunt rezolvate prin dialog, empatie și mediere, nu prin sancțiune. Acest program reprezintă un pas important în consolidarea culturii siguranței emoționale în școlile din Ilfov și demonstrează că formarea continuă, susținută și bine coordonată, poate deveni un pilon real în prevenirea violenței și dezvoltarea relațiilor sănătoase în comunitatea educațională. ■

 Prof. metodist **Simona Gabriela LUCA**

„Metode de prevenire a abandonului școlar”, un pas important pentru sprijinirea cadrelor didactice și reducerea părăsirii timpurii a școlii

Casa Corpului Didactic Ilfov a început derularea programului de formare acreditat „**Metode de prevenire a abandonului școlar**”, adresat cadrelor didactice din învățământul primar și gimnazial din întreaga țară. Această lansare vine într-un context în care fenomenul abandonului școlar rămâne una dintre provocările majore ale sistemului educațional românesc, iar specializarea continuă a profesorilor reprezintă una dintre soluțiile esențiale pentru a preveni părăsirea timpurie a școlii.

 Prof. metodist **Marius Ovidiu Sebe**

Programul a debutat recent cu constituirea a două grupe de formare, care reunesc participanți din județele **Ilfov, Constanța și Teleorman**, semn al interesului crescut pentru deprinderea unor instrumente moderne de intervenție și sprijin în rândul elevilor vulnerabili. Cele 60 de ore de pregătire sunt structurate în activități **sincron și asincron**, derulate prin platformele Google Meet și Google Classroom, pentru a facilita participarea profesorilor indiferent de localitatea în care se află.

Ce oferă programul de formare:

- **60 de ore de formare**, desfășurate într-un format flexibil și accesibil
- **15 credite profesionale transferabile**, recunoscute la nivel național
- **activități interactive și aplicate**, orientate spre dezvoltarea competențelor practice ale profesorilor
- **trei module centrale**, concepute pentru a sprijini cadrele didactice în lucrul cu elevii aflați în risc de abandon:
 - *Mentorat profesor-elev*: dezvoltarea relației educaționale și a suportului personalizat pentru elevi;

- *Utilizarea TIC în predare-învățare*: integrarea tehnologiei ca mijloc de motivare și recuperare școlară;
 - *Sprijin, îndrumare și consiliere*: tehnici de intervenție timpurie și colaborare cu familia și comunitatea.
- Formatorii implicați în derularea cursului sunt **Simona Gabriela Luca** și **Maria Drăghici**, specialiști recunoscuți în consiliere educațională, intervenție psihopedagogică și managementul situațiilor de risc. Responsabilul de program este **profesorul metodist Marius-Ovidiu Sebe**. Acest program reprezintă un pas important în direcția îmbunătățirii climatului școlar și a consolidării competențelor cadrelor didactice în gestionarea situațiilor de vulnerabilitate. Prin activitățile propuse, profesorii au oportunitatea de a dobândi instrumente moderne de lucru, de a identifica din timp riscurile de abandon și de a interveni eficient pentru a menține elevii în sistemul de educație. Programul, care pune accent pe o pregătire coerentă și adaptată realităților școlare, contribuie semnificativ la eforturile de combatere a abandonului școlar și de promovare a unui mediu educațional incluziv, echitabil și centrat pe nevoile reale ale elevilor. ■

Pagină coordonată de prof. Mariana-Marcela LISCAN, director al CCD Ilfov